

[Morten Lange.]

men det er stadig 125.000 kr. uændret på tredje år. Det er dog klart, at det er blevet noget dyrere at trykke et tidsskrift siden finansåret 1961-62. Det er en reel nedskæring af en bevilling, når den ikke bliver ajourført. Beløbet er uændret på trods af disse talløse henstillinger om, at det skulle sættes i vejret. I en fodnote står der, at der er noget, der bliver overført til kulturministeriet, men det ændrer ikke det tal, jeg har nævnt.

Jeg kan ikke se bedre, end at det, der sker her og faktisk mange steder, er udtryk for, at man har foretaget en ganske stiltfærdig nedskæring af bevillinger til forskellige fornuftige formål simpelt hen ved, at man ikke har justeret dem efter omkostningsstigningerne. Jeg kan ikke sige andet, end at det går ikke. Det er ikke den form for fornuftig planlægning, vi skal have her i landet. Skal vi have en opsparingspolitik, skal den i hvert fald have et noget mere konkret og fornuftigt sigte. Dette her er arbitrært og urimeligt. Jeg er helt sikker på, at en betydelig fleksibilitet er snarere betegnelsen, som kan føre finanslovsforslaget frelst hjem, meget snarere end betegnelsen realistisk.

Det sidste store kapitel vedrører anlægsudgifter. Jeg må sige, at de tal, der er tilvejebragt, ikke mindst for skolebyggeriet og tilskud dertil, tyder på, at man også dér har tænkt sig at fastholde en nedskæringslinje. Det drejer sig selvfølgelig først og fremmest om det meget store og vigtige skolebyggeri, hvor tilskuddet er opført som uændret, altså i realiteten nedskåret i forhold til de to forrige år. Sådan har linjen i dette finanslovsforslag vist sig at være over for den højere undervisning. Der er meget få positive afvigelser fra det forholdsvis triste billede, jeg har tegnet op.

Jeg forventer ikke så megen forståelse i denne sag, at den højtærede undervisningsminister bliver enig med sin lige så højtærede finansministerkollega om, at dette må revideres; jeg er i alt fald ikke så naiv. Men en hel del steder er der foretaget direkte eller arbitrære nedskæringer, og jeg mener ærlig talt, at hvis der skal være et realistisk præg over dette her, må det ændres.

Jeg havde egentlig tænkt mig at lægge til noget om ungdommens uddannelses-

fond, men jeg var tilfældigvis et andet sted sammen med den højtærede undervisningsminister, som dér udtalte sig usædvanlig klart om, at der ikke var flere penge til ungdommens uddannelsesfond i 1963-64 på trods af den overordentlig betydelige forøgelse af antallet af studerende og på trods af stigningerne i leveomkostningerne. Når jeg har fået det at vide én gang, behøver jeg ikke at spørge igen, men så bliver vi måske nødt til at få dette forhold draget frem på anden måde. Det er i hvert fald efter min opfattelse et af de steder, hvor man i allerhøjeste grad lægger hindringer i vejen for noget, som vi alle enstemmigt i det høje ting forespurgt vil sige er en vigtig sag, en sag, vi ikke kan undlade at fremme mest muligt; det drejer sig nemlig om at få vort uddannelsessystem og vore investeringer i uddannelsen fremmet så meget, som vi overhovedet kan skaffe penge til.

Dupont: Den sag, jeg ønsker at rejse her, er ikke af den store betydning, men alligevel ligger det sådan, at det på mig har virket noget pinligt at konstatere, at der på det foreliggende finanslovsforslag er tale om at standse den samfundsvidenskabelige undersøgelse af Grønland.

Denne undersøgelse har været i gang gennem de sidste 7 finansår, og der har været tale om beløb på gennemsnitlig 100.000 kr. pr. år. Ser vi dette beløb i forhold til øvrige beløb, der investeres i Grønland, virker det ikke afskrækkende, og ser vi på resultatet, de skriftlige arbejder, som videnskabsmændene er fremkommet med på grundlag af disse undersøgelser, virker det beskæmmende, at man på dette finanslovsforslag har strøget pengene til det fortsatte arbejde, ligesom man har afskediget medarbejderne ved det lille samfundsvidenskabelige forskningsinstitut.

I de foreliggende rapporter findes meget godt stof, som kan virke med til at forme den fremtidige investering i Grønland. Jeg vil vove at påstå, at arbejdet er grundlag for, hvad der fremtidig må ske på hele området. Det gælder, når talen er om kriminalitet, familiesituation, ægteskab og ikke mindst spørgsmålet om hele skole- og uddannelsesproblemet. Rapporterne har her givet os et indblik i livet og vist os de felter,